

1. ג'מאל ג'ולאני
2. המרכז הרפורמי לדת ומדינה –
התנועה ליהדות מתקדמת בישראל
3. המטה למאבק בגזענות בישראל
4. פורום תג מאיר
5. האגודה לזכויות האזרח בישראל

כולם באמצעות ב"כ עוה"ד אורלי ארז-לחובסקי ו/או ריקי שפירא ו/או מירי נחמיאס יסף ו/או אורי נרוב ו/או ניקול מאור ו/או שרה לואיס ו/או נעמי קסל;
אשר כתובתם לצורך המצאת כתבי בי דין:
המרכז הרפורמי לדת ומדינה
רחוב דוד המלך 13, ירושלים
טל': 02-6203323; פקס: 02-6256260

העותרים

נגד

1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליטות המדינה
3. משטרת ישראל

כולם באמצעות פרקליטות המדינה
מרח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011

4. בן ציון גופשטיין

ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן גביר ו/או נרווה אלימלך
מרח' הלל 24 ירושלים
טל. 02-6459003 פקס. 02-6459010

המשיבים

בקשה להגשת תגובת העותרים לתגובה המקדמית מטעם המדינה

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר לעותרים להגיש תגובה מטעמם לתגובה המקדמית שהגישה המדינה, וזאת מהנימוקים שלהלן:

1. ביום 5.7.17 הוגשה עתירה זו.
2. ביום 16.11.17, לאחר מספר ארכות, הגישה המדינה את תגובתה המקדמית לעתירה, בה נתבקש בית המשפט למחוק או לדחות עתירה זו.
3. על מנת שבפני בית המשפט הנכבד תהיה התמונה המלאה עובר לקבלת החלטה, יתבקש בית המשפט להתיר לעותרים להגיש תגובה על תגובתה המקדמית של המדינה.
4. המשיבים 1-3 מותירים את הבקשה לשיקול דעת בית המשפט.
5. ב"כ המשיב 4 לא מסר את תגובתו עד למועד הגשת בקשה זו.

1. ג'מאל ג'ולאני

2. המרכז הרפורמי לדת ומדינה –
התנועה ליהדות מתקדמת בישראל
3. המטה למאבק בגזענות בישראל
4. פורום תג מאיר
5. האגודה לזכויות האזרח בישראל

כולם באמצעות ב"כ עוה"ד אורלי ארז-לחובסקי ו/או ריקי שפירא ו/או מירי נחמיאס יסף ו/או אורי נרוב ו/או ניקול מאור ו/או שרה לואיס ו/או נעמי קסל;
אשר כתובתם לצורך המצאת כתבי בי דין:
המרכז הרפורמי לדת ומדינה
רחוב דוד המלך 13, ירושלים
טל': 02-6203323; פקס: 02-6256260

העותרים

נגד

1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליטות המדינה
3. משטרת ישראל

כולם באמצעות פרקליטות המדינה
מרח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011

4. בן ציון גופשטיין

ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן גביר ו/או נרווה אלימלך
מרח' הלל 24 ירושלים
טל. 02-6459003 פקס. 02-6459010

המשיבים

תגובת העותרים לתגובה המקדמית מטעם המדינה

1. ביום 5.7.17 הוגשה עתירה זו, בגדרה נתבקשו הסעדים הבאים:

א. צו המופנה אל המשיבים 1 ו-2 ומורה להם להתייצב וליתן טעם כדלקמן:

- (1) מדוע לא יועמד לדין המשיב 4 וכן פעילים נוספים של ארגון להב"ה (למניעת התבוללות בארץ הקודש), בעבירות של הסתה לגזענות והסתה לאלימות, לפי סעיפים 144ב ו-144ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין המקרים המפורטים בעתירה זו.
- (2) מדוע לא יועמד לדין המשיב 4 כמי שעומד בראש ארגון פשיעה, כמשמעו בחוק המאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג – 2003.

ב. צו המופנה אל המשיבה 3 ומורה לה להתייצב וליתן טעם מדוע לא תנקוט בכל הצעדים הדרושים כנגד התכנסויות ותהלוכות של פעילי להב"ה הזורעות אימה בקרב הציבור

הערבי, במרכז ירושלים ובמקומות נוספים, ובכלל זה מדוע לא ינקטו צעדים כנגד פעילים אלה לא רק במקרים של אלימות פיזית אלא גם במקרים של הטרדות מילוליות קשות ואיומים על רקע גזעני.

2. בתגובה המקדמית שהגישה המדינה צוין כך :
באשר לסעד א(1) : המשיבים הודיעו למשיב 4 כי נשקלת העמדתו לדין, בכפוף לעריכת שימוע בחשד לביצוע עבירות של הסתה לאלימות, הסתה לגזענות, הסתה לטרור וחשד לשיבוש הליכי משפט. זאת לגבי ששה מקרים שפורטו בתגובת המדינה.
באשר לסעד א(2) : לא נכללה כל התייחסות בתגובת המדינה.
באשר לסעד ב : נטען כי מדובר בסעד כוללני המבקש להתערב בשיקול הדעת של המשטרה ולפיכך אין להיענות לו.
לפיכך ביקשה המדינה כי עתירה זו תימחק או תידחה.
3. כפי שיפורט להלן, העותרים סבורים כי תגובת המדינה אינה מספקת מענה מלא לסעדים שנתבקשו בעתירה.

החלטה על העמדת המשיב 4 לדין כפופה לשימוע

4. בשלב זה הודיעה המדינה כי נשקלת העמדתו לדין של המשיב 4, אלא שהחלטה על הגשת כתב אישום כפופה לעריכת שימוע למשיב 4, הליך אשר יכול לארוך זמן ואין ערובה באשר לתוצאתו.
5. ברי כי כל עוד לא הוגש כתב אישום כנגד המשיב 4, הסעד המבוקש בעתירה לא התייתר.

ההחלטה על העמדת המשיב 4 לדין מתייחסת רק לשש התבטאויות מתוך 69 התבטאויות שהוזכרו בעתירה

6. בכל הנוגע להחלטה להעמיד לדין את המשיב 4, יצוין כי ההחלטה נוגעת לששה מקרים בלבד (שניים מתוכם נוגעים לארועים שהוזכרו בעתירה) וזאת מתוך 69 התבטאויות וארועים גזעניים ומסיתים שזכרו בעתירה (כמפורט בטבלה שצורפה כנספח קמ"ט לעתירה).
7. המדינה לא הבהירה מדוע הוחלט לכלול בכתב אישום רק שש התבטאויות, מתוך מכלול של עשרות התבטאויות קשות וחמורות. מבחינה של כלל ההתבטאויות לא נהיר מדוע לאחר חקירה ממושכת שנמשכה למעלה מחמש שנים, הוחלט על העמדה לדין רק לגבי מספר מצומצם ביותר של התבטאויות.
8. להלן יובאו דוגמאות להתבטאויות נוספות של המשיב 4, שהובאו בעתירה, ואשר יש בהן הסתה קשה לגזענות ולאלימות :
- א. "אל תתנו לבנות שלכן לעבוד ברמי לוי. זה מאד מסוכן. אל תתנו לבנות שלכן לעבוד עם ערבים.. למען הבת שלכן על תתנו לה לעבוד שם."

- ב. "לאור הפניות הרבות שהגיעו אלינו לאחרונה מהצפון, הגברנו את הפעילות באזור, בעיקר כדי להקדים את התרופה למכה על ידי קריאה לתושבים לשמור על שכונה יהודית... **אם לא ניתן למחבלים להסתובב ברחובות נוכל למנוע הרבה מקרים של התבוללות**".
- ג. "אנחנו מגיעים לאותה נערה ומסבירים לה איזה חיים צפויים לה עם אותו מוחמד שעכשיו קורא לעצמו יוסי". פרסום פרטיהם האישיים של בחורים ערבים ב"מלשינון" נועד כדי **"שכל אדם יסביר בדרכו שלו לאותו ערבי למה כדאי שייצא עם פאטמה מהכפר ולא עם יעל או עינת"**.
- ד. גופשטיין על רצח מוחמד אבו חדיר – "אנחנו מצפים לנקמה ממלכתית, **וכל עוד ביבי לא עושה נקמה לאומית ייתכן שיקרו דברים אחרים** והאשמה תהיה בביבי. אם העם היה מרגיש שיש נקמה, אנשים לא היו חושבים לעשות דברים כאלה לבד. מכיוון שהם מרגישים שהנקמה המקסימלית זה כמה יחידות דיור, ייתכן שאנשים יעשו את זה." במענה לשאלה אם יתמוך ברצח אם יתברר שיהודים ביצעו את הרצח, השיב גופשטיין: "כמו חנין זועבי, **אני אומר שהם לא טרוריסטים**".
- ה. על רצח מוחמד אבו חדיר - "הדם שלו מוטל על הידיים של ביבי. **כי אם ביבי היה עושה נקמה, אף אחד אחר לא היה עושה נקמה** (על רצח שלושת הנערים החטופים)".
- ו. על חתונת מחמוד ומורל - "בראשון לציון מקום שמקבל טילים **בוחרים להתחתן עם האויבים שלנו**.. אנחנו לא נעבור על זה לסדר היום.. אני בטוח שהרבה יבואו וימחו על הדבר הזה... יהודיות אין לכן מה לעשות עם ערבים... זה גם בשביל הבנות האחרות וגם בשביל האולמות האחרים. **שלא יחשבו שהם יכולים לעשות מה שהם רוצים**. בלב ירושלים עוד מעט יעשו לנו חתונות מעורבות... בלב הארץ לא יכול להיות. אם מישהי רוצה ללכת להתחתן שתחתן אתו בכפר, זה גם אנחנו לא מסכימים כמובן אבל לעשות את זה בהיחבא ולא בלב מקום בראשון ציון. אני בטוח שעוד שנתיים היא תתחנן אלינו בואו תעזרו לנו... בתשובה לשאלה האם נתקל במקרה שבו בחורה יהודיה בקשר עם ערבי מתוך אהבה והאם להבי"ה יניחו לה, גופשטיין משיב – "לא. לאחות שלי אני לא אניח אף פעם כי גם אם היא לא תהיה מסכנה הילדים שלה יהיו מסכנים".
- ז. דבריו של גופשטיין בפאנל - המנחה: האם אתה בעד שריפת כנסיות בארץ ישראל, כן או לא?
 גופשטיין: הרמב"ם (אמר) שצריך לשרוף. אתה נגד הרמב"ם או בעד הרמב"ם?
 המנחה: אל תגיד הרמב"ם, שאלתי אותך, מה אתה אומר?
 גופשטיין: **ודאי שכן**. הרמב"ם פסק שצריך לבער או לא?
 המנחה: אתה בעד לשרוף או לא?
 גופשטיין: **ודאי שכן**.
- המנחה: בנצי, אני רוצה לומר לך שאני באמת בהלם ממה שאתה אומר פה. אתה בעצם אומר שצריך לצאת ולשרוף כנסיות. אתה אומר פה דבר מטורף.
 גופשטיין: **מה השאלה? יש לך ספק שלא?**
 הרב קליין: בנצי, ברגע זה צילמו אותך והקליטו אותך וזה מגיע למשטרה אתה נעצר.
 גופשטיין: זה הדבר האחרון שמטריד אותי. אם זו האמת אני מוכן לשבת בכלא 50 שנה בשביל זה."

ח. גופשטיין על הנצרות - "תקוה אחת אחרונה נותרה בידי **אותם ערפדים מוצצי דם** - המסיון. אם אי אפשר להרוג את היהודים, אפשר עדיין לנסות לנצר אותם... הנוצרי כבר לא נתפס כערפד מאיים, כי אם כתייר חביב, ידיד ושותף. אני קורא בזאת לכל יהודי מכל מגזר שיהיה, לכל מי שאכפת לו מקיומו של העם היהודי, לכל מי שנוטר בו לב יהודי של פעם, לכל מי שנוטר בו רגש יהודי שורשי של סלידה מהנצרות ולכל מי שהינו בר-דעת דיו על-מנת להבין את סכנת המסיון בימינו - אני קורא לכולם להרים קול זעקה ולהילחם בתופעה הנלווה לפי מיטב המסורת היהודית, בטרם הפכנו כולנו - כולל שומרי המצוות שבתוכנו - לעדת חנפנים. "חג המולד" אין מקומו בארץ הקודש. למיסיון אין לתת כאן דריסת רגל. **הבה נסלק את הערפדים מארצנו, בטרם ימצצו שוב את דמנו. כבר שבענו מהם די והותר.**"

ט. גופשטיין קורא לעשות מעשה פנחס (אשר כזכור ביצע רצח למניעת התבוללות ועבודה זרה) במצעד הגאווה, שנה לאחר שישי שליסל רצח את שירה בנקי במצעד הגאווה - "**כל הסחי והמאוס של החברה, תחתית החבית של המין האנושי, שכל מטרתם להפיץ את הזוהמה שלהם ולטנף את אווירה של עיר הקודש.** ביום חמישי בשעה 17:00 בגן הפעמון בירושלים, ניערך לעצור את מצעד הגאווה.. **אנו מעדיפים לשתוק ולהוריד את הראש כדי שלא נצטייר כקיצוניים, אך לא כד למדנו בפרשת השבוע - אם פנחס היה שותק, המגיפה על בני ישראל לא הייתה פוסקת, הוא לא חשש לתדמית.**"

י. גופשטיין על ההצתות - "בבחירות הם נהרו לקלפיות, כעת הם שורפים לנו את הארץ." "הגיע הזמן ללהבה יהודית אמיתית שתכבה את המציתים - **מאחורי כל להבה בוערת מסתתר גפרור ערבי.**"

יא. גופשטיין מפרסם בדף הפייסבוק שלו קמפיין הקורא לא להעסיק ערבים תחת הכותרת - "**מפטרים היום את המחבל של מחר.**"

יב. ראיון של גופשטיין בגלי צהל על הקמפיין "לא טוב שההגה בידיים של מוחמד" - "לא ניתן להפקיד אוטובוס מלא חיילים בידי נהג ערבי... משתדל לא להיעזר במקומות שמעסיקים אנשים שיכולים להיות מחבלים."

יג. סרטון בו גופשטיין מראיין את מאיר מזרחי שמסביר לבנות ישראל מדוע לא לצאת עם ערבים - "**אני רוצה שתגייד לבנות שלנו, בנות יהודיות שגדלו בבתים יהודים, שתגייד להן למה לא לצאת עם ערבים. תספר להן.. אני רוצה גם שתגייד משהו לערבים. תגייד להם אנחנו לא נלחמים בכם. מי שנלחם בנו, אנחנו אויבים שלו, אנחנו נילחם בו עד הסוף, כמו שנלחמת בלבנון. אבל גם לאחרים, את הבנות שלנו תשאירו לנו. תגייד להם את זה בשפה שהם מבינים**" ברקע הסרטון רואים גבר בעל חזות ערבית מכה אשה נמרצות.

9. **המדינה לא הבהירה מדוע לא הוחלט על העמדה לדין של שלל התבטאויות אלה - שיש בהן הסתה ברורה לגזענות ולאלימות, ואשר מרביתן נאמרו בסרטוני וידאו או בהקלטות של המשיב 4. משהתקבלה החלטה על העמדה לדין של המשיב 4, מן הדין לכלול בכתב האישום את התמונה העובדתית הרחבה ביותר בפני בית המשפט וזאת לא נעשה.**

10. בענין זה ראוי להפנות לעתירה בבג"ץ 6462/15, שעניינה הדרישה להעמיד לדין את הרב יוסף אליצור בגין פרסום מאמר מסית בשם "ערבות הדדית - האסטרטגיה". לאחר תקופה ממושכת, החליט היועץ המשפטי לממשלה כי הרב אליצור יועמד לדין, אך זאת לא בגין המאמר נשוא

העתירה אלא בגין פרסום שני מאמרים אחרים. בדיון שהתקיים בפני בית משפט נכבד זה ביום 19.10.17 הקשו השופטים על המדינה בשאלה מדוע הוחלט לא להעמיד לדין את הרב אליצור בגין המאמר נשוא העתירה. בסופו של הדיון ניתנה החלטה המורה למדינה להעביר לעותרים את חומרי החקירה וכן למסור הנמקה מפורטת שתבהיר את ההחלטה שלא להעמיד לדין בגין המאמר עליו נסבה העתירה.

11. כך אף בענייננו. על המדינה להבהיר מדוע החליטה שלא להעמיד לדין את המשיב 4 בשל שלל התבטאויותיו החמורות שפורטו לעיל. לצורך כך, יבקשו העותרים כי המדינה תעביר לידיהם את חומרי החקירה הנוגעים למשיב 4.

המדינה לא התייחסה כלל לחוק המאבק בארגוני פשיעה

12. כפי שצוין בעתירה (בסעיפים 304 – 310, עמודים 89-92 לעתירה), ארגון להב"ה עונה להגדרה הקבועה ל"ארגון פשיעה" בחוק המאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג – 2003. המדובר בארגון שמאז הקמתו פועל בתבנית מאורגנת, שיטתית ומתמשכת לביצוע עבירות של הסתה, איומים ואלימות. הארגון פועל באופן היררכי, כאשר המשיב 4 עומד בראשו, מתווה מדיניות עבור מנהלי האזורים, ומנחית הוראות על הפעילים בשטח (כעולה למשל מהסרטון האחרון שמופיע בתקליטור שצורף כנספח א' לעתירה) והפעילים מוציאים את הוראותיו לפועל.

13. הגדרת ארגון להב"ה כארגון פשיעה פירושה החמרת העונש על עבירות שבוצעו במסגרת הארגון (סעיף 3 לחוק המאבק בארגוני פשיעה) וכן הטלת אחריות פלילית שעונשה 10 שנות מאסר על המשיב 4 מכח עצם עמידתו בראש הארגון (סעיף 2 לחוק).

14. למרות חומרתם של הדברים, ועל אף שהדברים הוצגו בפירוט בעתירה, **המדינה כלל לא התייחסה לטענות אלה ולא הבהירה מדוע בכתב האישום לא נכללת גם העמדתו לדין של המשיב 4 כמי שעומד בראש ארגון פשיעה.**

המדינה לא התייחסה כלל לדרישה להעמיד לדין פעילי להב"ה נוספים

15. הסעד הראשון בעתירה ציין גם העמדה לדין גם של פעילי להב"ה נוספים, מלבד המשיב 4.
16. בידי העותרים אין פרטים לגבי כלל הפעילים של ארגון להב"ה, אולם בעתירה הובאו מספר דוגמאות להתבטאויות מסיתות של פעילים נוספים מלבד המשיב 4.
17. כך, למשל, בסעיף 54 לעתירה הוזכרה ההתבטאות של דוד גוזלן שהקים סיור "למיגור התנכלות של בדואים לבנות דימונה" וציין כך:

"זה לא יהיה בזבנג וגמרנו, אבל אני מבטיח שבע"ה בקרוב הבדואים בעיר יעשו חושבים לפני שהם פונים לבחורה יהודייה, כמובן שלא ננהג באלימות אבל יש הרבה דרכים להביא אותם למצב כזה ששום בחורה יהודייה לא תיתקל יותר בהטרדות מצד אותם בדואים. לצערי ישנו פחד גדול האוחז בבנות בגלל ההטרדות של הבדואים, אך אני מבטיח שבע"ה בדואי שיראה יהודייה יעבור מדרכה".

18. דוגמה נוספת הובאה בסעיף 183 לעתירה והתייחסה לסרטון בו מציין מאיר מזרחי:

"הערבי, הוא יפתה אותך באוטו שלו, בכמה גרושים שיש לו.. כמה תישארי אתו? יום, יומיים, שלוש, ארבע, שנה, שנתיים, עשר, עשרים? את תצטערי, למה את בת של מלך. בת של מלך לא הולכת עם הערבי. **הערבי, בחיים הוא לא יכבד אותך**. קודם כל לא הדת שלך. הוא לא מהעם שלך. **הוא יקשור אותך בבית** והשכנים ישמרו עליך ואמא שלו תשמור עליך. כשהוא יצא לעבודה כל השכנים וכל הכפר שלהם ישמרו עליך. מה זה ישמרו עליך, לא בקטע טוב. **בקטע רע, שלא תברחי להם**. אפילו במטבח לעשות כלים לא יתנו לך, למה את בשבילהם, את אויב..

"כמו שאתם לא רוצים שאף אחד יתקרב לבנות שלכם... גם אנחנו לא רוצים שאתם תתקרבו לבנות שלנו. עד עכשיו אנחנו מדברים אליכם יפה. אנחנו העם הנבחר. אתם בתוככם יודעים את זה אבל לא מצהירים את זה. **אנחנו דורשים ממכם שתעזבו את הבנות שלנו ואם לא תעזבו את הבנות שלנו בטוב, אנחנו יודעים לגרום לכם לעזוב אותם בדרך אחרת**. גם לנו יש כח, אבל אנחנו, להבדיל מכם, לא מתחילים במלחמה אלא בשלום. זאת הסיבה היחידה שאנחנו לא מתקרבים אליכם, בינתיים."

19. המדינה כלל לא התייחסה להתבטאויות אלה ולא הבהירה מדוע לא הוחלט על העמדה לדין של פעילים נוספים בארגון, העוסקים באופן שוטף בהסתה.

הסעד כנגד המשטרה

20. לאורך כל העתירה הובאו דוגמאות רבות למחדל של המשטרה מלטפל כראוי בהטרדות המילוליות הקשות ובאיומים על רקע גזעני המבוצעים על ידי פעילי להב"ה – הן בירושלים והן במקומות אחרים בארץ.

21. בעתירה פורטו ההיבטים השונים של מחדלה של המשטרה:

- המשטרה מתערבת רק במקרים של אלימות פיזית אך מסרבת בעקביות להתערב במקרים של איומים והטרדות גזעניות חמורות דוגמת קריאות גזעניות מאיימות המושמעות על ידי פעילי להב"ה באופן קבוע בצעדות שהם מקיימים במרכז העיר ירושלים מדי יום חמישי.
- גם במקרים של אלימות פיזית, המשטרה מסתפקת בהרחקת התוקפים מהמקום ולא נוקטת נגדם צעדים נוספים, ולעתים אף מסתפקת בהרחקת הקורבנות דווקא.
- הטיפול הכללי של המשטרה מלמד על רשלנות במקרה הטוב וזלזול מכוון בבטחונם ובכבודם של ערבים במקרה הרע - מקרים אינם נחקרים גם כאשר הארועים הגזעניים מתרחשים לנגד עיניהם של שוטרים, תלונות שהוגשו לא מטופלות, לא נאספות ראיות ותיקים רבים נסגרים למרות שפרטי התוקפים היו בידי הקורבנות ונמסרו למשטרה.

22. טענת המדינה בתגובתה לפיה הארועים המצוינים בעתירה לא כללו פרטים מספקים הינה תמוהה. בנספחים השונים (שנזכרים בסעיפים 294-295 לעתירה) כלולים פרטים אודות ארועים רבים, למשל:

- נספח פ"א מציין ארוע מיום 23.10.14 של תקיפת אנשי שמאל על ידי פעילי להב"ה. במהלך הארוע הגיעה למקום משטרה שהרחיקה את פעילי השמאל ולא עשתה דבר מעבר לכך.

- נספח פ"א אף מציין ארוע נוסף מיום 23.10.14 במסגרתו ארעה תקיפה אלימה של אביב טטרסקי, בעניינה הוגשה תלונה למשטרה. המשטרה הודיעה על סגירת החקירה בעניין בגין "עברייין לא נודע" – זאת למרות שבידי מר טטרסקי היו הפרטים של שלושה מהתוקפים שזוהו על ידו. מר טטרסקי ערער על ההחלטה וקיבל הודעה שהתיק נפתח מחדש. לא ידוע מה ארע בגורל התיק.
 - נספח צ"ט מציין ארוע מיום 22.5.15 שבו פעילי להב"ה תקפו קבוצת פלסטינים, איימו וקיללו אותם. השוטרות שהיו במקום עיכבו דווקא את הפלסטינים.
 - בנספח צ"ט מוזכר גם ארוע מיום 9.10.15 בו התאספו אלף פעילי להב"ה ולה פמיליה ודלקו אחר פלסטינים כדי לפגוע בהם. המשטרה ניסתה למנוע מהמפגינים להתקדם אבל לבסוף אפשרה להם לעבור.
 - נספח קי"ח מציין תקיפה שארעה ביום 9.6.16 בה הותקף עובד פלסטיני שעובד בפאב הברמן במרכז ירושלים.
 - נספח קכ"ז מציין תקיפה שארעה בלילה שבין 4-5.8.16 בה הותקף קשות נהג מונית ערבי בשם איסחאק אבו ג'יבני בככר ציון. התקיפה כללה מכות, בעיטות וריסוס בגז פלפל, והותירה את הנפגע עם רגל שבורה. שוטרת שהיתה בזירת הארוע לקחה פרטים מהנפגע אולם התיק נסגר מבלי שנחקרו עדים ומבלי שנבדק תיעוד מזירת הארוע. לאחר שהוגש ערר התיק נפתח מחדש ולא ידוע לנו מה עלה בגורלו.
 - נספח קמ"ב פירט תקיפה מיום 12.3.16 של סעיד עאבד, נהג מונית פלסטיני בידי נוסעים יהודים. הנהג הגיש תלונה אך התיק נסגר.
23. בנסיבות אלה, כאשר הובאו פרטים רבים אודות ארועים חמורים שלא קיבלו מענה ראוי, נדרשת עזות מצח של ממש לטעון כי מדובר בסעד כוללני. **המדובר בסעד שמבקש לטפל בהתנהלותה הפסולה של המשטרה, אשר את מחירה משלמים מדי יום פלסטינים המותקפים בידי פעילי להב"ה ואחרים, אשר כבודם נרמס מדי יום לשמע איומים והטרדות גזעניות חמורות, ואשר המשטרה אינה עושה כמעט דבר על מנת להילחם בתופעה.**
24. עצם העובדה שלטענת המדינה נפתחו בשנת 2017 רק 13 תיקי חקירה בארועי תקיפה ואלימות על רקע גזעני מתמיהה ומקוממת, נוכח העובדה שארועים כאלה מתרחשים כמעט מדי יום ביומו.
25. זאת ועוד, המדינה לא הכחישה כי אינה מטפלת כלל במקרים של איומים שאינם מגיעים כדי תקיפה אלימה. העובדה שהנתונים שסופקו על ידי המדינה (בדבר התיקים שנפתחו) עוסקים רק במקרים של אלימות פיזית ולא צוינו כלל תיקים שנפתחו במקרים של איומים והטרדות על רקע גזעני פירושה שהמשטרה אינה מטפלת כלל בתופעות חמורות אלה. **בכך מאפשרת המשטרה את הפיכתו של המרחב הציבורי למקום מאיים, שערבים מדירים ממנו את רגליהם.**
26. בנוגע לטענה לפיה לגבי חלק מהארועים לא הוגשה תלונה, יש להדגיש כי גם במקרה בו לא מוגשת תלונה על ידי הנפגעים, המדובר באירועים המתרחשים כמעט תמיד לנגד עיניהם של כוחות משטרה המוצבים במקומות מרכזיים כגון ככר ציון במרכז ירושלים. לא ייתכן שהתוקפים אינם מעוכבים, לא נלקחים מהם פרטים בו במקום, לא נבדק התיעוד במצלמות האבטחה ולא ננקטים צעדים בסיסיים נוספים על ידי המשטרה. ברי כי אם שוטר עד לרצח מול

עיניו, הוא לא ימתין להגשת תלונה על מנת לחקור את המקרה. בה במידה יש לפעול במקרים של תקיפות ואיומים גזעניים, שנענים באדישות מקוממת ובהתעלמות מכוונת של רשויות אכיפת החוק.

27. על סעד כוללני נאמר: "בתי המשפט דנים בסכסוכים ובמחלוקות ענייניים, מוגדרים וספציפיים, ולא בוויכוחים מדיניים מופשטים... יש שבית המשפט גם יעיר תוך דיון במחלוקת קונקרטיה מה הדרך הנכונה בה צריכה רשות זו או אחרת לפעול, אולם כאשר מובא לפניו נושא כללי וכוללני, יהיה חשוב ככל שיהיה, שאינו אלא הצגת המדיניות הכוללת הרצויה, הא ותו לא, אין הוא רואה את הנושא בתחומיו" (בג"צ 4481/91 גבריאל ברגיל, מנכ"ל תנועת "שלום עכשיו" נ' ממשלת ישראל, פ"ד מז(4) 210, 217). בענייננו אין מדובר בשאלת מדיניות מופשטת אלא בסוגייה קונקרטית שעיקרה – התפרקותה מסמכות של המשטרה לפעול כנגד גילויי גזענות. בנסיבות אלה, ודאי שאין לדחות סעד זה כסעד כוללני.

28. יש לדחות גם את טענת המדינה לפיה אין להתערב בשיקול הדעת המוקנה למשטרה. כך נאמר בענין זה:

"עד כה עמדתי על המסגרת הנורמטיבית שבתוכה מופעל שיקול הדעת של מפקד המחוז. עתה אבחן את המסגרת הנורמטיבית שבתוכה מופעל שיקול הדעת של הביקורת השיפוטית. מסגרת זו אינה מיוחדת לדיני תהלוכה והפגנה, והריהי המסגרת הרגילה הנקבעת על-פי תורת הביקורת השיפוטית, על-פיה, "בהפעילו ביקורת שיפוטית, אין בית המשפט עושה עצמו לנושא המשרה, שאת חוקיות פעולתו תוקפים לפניו. נושא המשרה לחוד ובית המשפט לחוד. בית המשפט בוחן, אם נושא המשרה פעל כפי שנושא משרה שכמותו ראוי היה לו לפעול" (בג"צ 329/81, ב"ש 217/82, 376/83, 19]670, בעמ' 334). על-כן בית המשפט אינו עושה עצמו מפקד-משטרה-על, אך גם אינו מעמיד מעל-כל את שיקול הדעת המשטרתי. בית המשפט בוחן, על-פי אמות מידה של הגינות, סבירות, משוא פנים, הפליה, רלוואנטיות השיקולים וכיוצא בהן אמות מידה את שיקול הדעת השלטוני. על כן פסקנו, לעניין שיקול-דעתו של מפקד המחוז על-פי סעיפים 183-84 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], כי "אם שיקוליו של המשיב מס' 2 לוקים בחוסר תום לב, בשירות, בהפליה או בחוסר סבירות - לא נהסס מלהתערב (בג"ץ 148/79 [1] הנזכר בעמוד 178)"

בג"ץ 153/83 לוי נ' מפקד המחוזי הדרומי של משטרת ישראל, פ"ד לח(2) 393, 412.

29. בענין זה מדובר בהתנהלות חוזרת ונשנית הגורמת לפגיעה חמורה בזכויות ואשר יש בה אכיפה בררנית והיא נגועה בחוסר סבירות קיצוני. לפיכך, ודאי שיש עילה לביקורת שיפוטית ולהתערבות בשיקול הדעת של המשטרה.

סיכום

30. מכל האמור לעיל עולה כי תגובת המדינה לא כללה מענה מלא לסעדים שנתבקשו בעתירה.
31. ההחלטה על העמדתו לדין של המשיב 4 כפופה לשימוע והיא מתייחסת למקרים מועטים מבין ההתבטאויות הרבות של המשיב 4 שפורטו בעתירה. ההחלטה אינה מתייחסת לפעילים נוספים בארגון להב"ה, ואינה מתייחסת כלל לשאלת העמדתו לדין של המשיב 4 כמי שעומד בראש ארגון פשיעה.
32. המדינה לא השיבה כלל לטענות הקשות בנוגע להתנהלות המשטרה והסתפקה בהפרחת אמירות כלליות ומעורפלות שאינן יורדות לשורש התנהלותה הפסולה של המשטרה.
33. על עמדתה המקוממת של המשטרה אפשר ללמוד מדבריו של מפקד מחוז ירושלים בפגישה עם ב"כ העותרים מיום 30.08.16 (הנזכרת בסעיף 165 לעתירה). בפגישה ציינה ב"כ העותרים את הפחד שחשים ערבים מלהסתובב במרכז העיר ירושלים בערבי חמישי, בעקבות ההסתה האלימה של אנשי להב"ה והעדר התגובה של רשויות אכיפת החוק. בתשובה לדברים ציין מפקד מחוז ירושלים שאותו "לא מעניינות תחושות". במילים אחרות, **העובדה שמרכז ירושלים הפך למקום שבו ערבים אינם יכולים להלך בבטחה, בשל הפעילות של אנשי להב"ה, אינה מעניינה של משטרת ישראל.**
34. נוכח כל האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למדינה להשיב לעתירה במלואה, ובכלל זה להבהיר מדוע הוחלט שלא להעמיד לדין את המשיב 4 בגין התבטאויות נוספות שפורטו בעתירה, כאשר לצורך כך תתבקש המדינה להעביר לעותרים את חומרי החקירה בעניינו של המשיב 4; האם נשקלה העמדתו לדין של המשיב 4 כראש ארגון פשיעה; מדוע לא הוחלט על העמדה לדין של פעילים נוספים בארגון להב"ה וכן להשיב על הטענות הנוגעות להתנהלותה הפסולה של המשטרה.

היום, ג' כסלו תשע"ח
21 נובמבר 2017

אורלי ארז-לחובסקי, עו"ד
ב"כ העותרים